

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

ШТРАЈК И ПРОТЕСТ, 22. ОКТОБРА, ИЗВЕСНИ **Штрајкачки одбор сутра доноси дефинитивну одлуку**

Иако је Штрајкачки одбор четири репрезентативна синдиката (Синдиката радника у просвети Србије – СРПС, Синдиката образовања Србије – СОС, Уније синдиката просветних радника Србије – УСПРС и ГСПРС „Независност“) заказан за сутра, још јуче је било извесно да ће најављеног штрајка и протеста свих синдиката испред Народне Скупштине Републике Србије заказаног за среду, **22. октобар о.г.**, бити. Наиме, органи свих синдиката у периоду између две седнице Штрајкачког одбора одржали су своје седнице на којима су анализирали недавно успешно одржан штрајк упозорења и ефекте те и других мера синдикалне борбе у одбрани угрожених права свих запослених у српској просвети.

Тако је јуче, у понедељак, **13. октобра**, у Београду одржана и седница Председништва СрпС-а, на којој је одлучено да овај Синдикат подржи протест и да, заједно са другим синдикатима, организује штрајк **22. октобра**, пошто у међувремену ни преговори у ресорном Министарству, а ни разговори са скупштинским Одбором за просвету нису дали конкретан резултат по кључном захтеву – изузимању просвете из смањења зарада које ће све запослене у јавном сектору задесити усвајањем ребаланса буџета, односно усвајањем Закона о изменама и допунама Закона о буџету за **2014.** годину, који је готово изванредан и који ће се у скупштинској процедури наћи одмах по одласку председника Руске федерације Путина из Србије и одржавања параде у част Дана ослобођења престоног Београда.

Јасно је да синдикати имају и друге приоритете, међу којима су се наметнули платни разреди (Закон о јавној управи) и Посебан колективни уговор за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика (ПКУ) коме полако истиче рок важења, али је јасно да за ове друге захтеве још има времена, а да за први приоритет, везан за смањење зарада, више времена готово да нема и да је **22. октобар** последња шанса и прилика да се јавност упозори са аргументима које су ових дана износили представници синдиката, а у циљу да се просвета, која је поднела највећи терет досадашње редукације средстава за плате јавних посленика, којој су изостале било какве повишице, бонуси или макар једнократне (солидарне) помоћи, која већ годинама не прима ни регрес, ни топли оброк, ... и која ће планиране уштеде у просветном буџету остварити већ тиме што је почела примена Закона о раду у делу који се односи на минули рад и по основу кога ће просветни део колача бити мањи за око **1,5%**, што је више од планиране **1,7** милијарде динара. Осим тога, просвета је већ извршила и рационализацију броја запослених и броја школа у значајном броју, тако да би ово био, у случају да се и просвети умање плате за претпостављених **10%**, још један намет на делатност од приоритета, како нас назива и ова и претходна власт, а да је при томе приоритетна делатност већ трећу годину са платама испод републичког просека.

Просветари ни до сад нису тражили повишице, већ да се кроз платне разреде равномерније распореди део буџетског БДП, намењен овој делатности, као и да се политика плата конципира по принципу сложености послова, а не као до сад по принципу – ко је ближе ватри да се боље греје. Стога и не чуди да су неки синдикати међу штрајкачке захтеве сврстали и захтев за сменом ресорног министра, иако је јасно да је кључ решења у другим ресорним министарствима, у овом случају Министарству финансија и државне управе и локалне самоуправе, као и код премијера, али оно што са правом просветари замерају свом министру јесте чињеница да се не бави готово половином свог посла – оном везаном за материјални и социјални положај запослених у делатности којој је на челу. Јасно је и да се и наш Синдикат са тим оценама слаже, али је стао на становишту да се листа приоритета не треба ширити са ових наведених, јер би се могло десити, када би се синдикати појавили са више захтева да им се неки од тих секундарних испуне и да се онда тражи да одустану и од оних од којих не могу одустати.

Дани који су пред нама су последњи тренутак да се покушају одбрани и овако бедне плате запослених у просвети које су на нивоу од око **350** евра и које су од последњег „замрзавања“ реално смањене за **24,2%**, ако се узму сви макроекономски параметри у обзир. А ако се овај период продужи само две године унатраг, онда је овај пад и преко **36%**. Наиме, тих година просветари су имали колико-толико плате уравнотежене са републичким просеком (нешто изнад просека). Међутим, тај период кратко је потрајао и последње године су „потопиле“ зараде у просвети, па је јасно да ће тај положај бити још гори уколико се већ на делу – смањењу плата по основу (пре)минулог рада придружи и линеарно смањење остатка зарада и сада већ сасвим извесно ново „замрзавање“ плата у трајању од најмање две године. Што се тиче платних разреда, јасно је да је та прича „на дугом штапу“ и да можда Влада и испуни обећање и платне разреде донесе до краја календарске године (са применом од нове буџетске године), али је јасно да то неће бити платни разреди онако како их виде синдикати, јер за то једноставно нема пара у буџету, а Влада Србије се већ обавезала према међународним монетарним институцијама да „скреше“ фонд за плате јавних посленика и, оно што је исто толико важно, буџетски део за пензије за готово пола милијарде евра.

Стога је једино што просветарима остаје још да упозоре српске парламентарце да су једна или чак једина најугроженија делатност и да прерасподелу буџетског динара треба извршити на другачији – праведнији начин. Протест и штрајк су у том смислу још једна, нажалост изнуђена, али неопходна мера да се у том циљу успе.

Нови Сад, **14.10.2014.** год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач,
генерални секретар НСПРВ

